

+

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΝΟΝΝΑΝ,
ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

(ἡς ἡ μνήμη τῆς Ἀυγούστου)

Ἐποιήθη
ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος

* 2008 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΝΟΝΝΑΝ, ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Μετὰ τό, Εὐλογητός, ὁ ψαλμός 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπεν τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ τροπάρια

Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς.

Ἁγιασμόν ὀλοτελῆ κατιδοῦσα,
οἰκογενείας σου, φιλόθεε Νόννα,
καὶ Παραδείσου θέλγητρα ὀρῶσα ἔσαεῖ,
τὸν Χριστὸν ἰκέτευε,
σὺν σεπτοῖς συγγενέσιν,
ὅπως τοὺς ὑμνοῦντάς σε,
ἐκ ψυχῆς ἀγιάζη,
καὶ φωτισμὸν παρέχη ταῖς ψυχαῖς,
ἀσθενειῶν δέ,
ταχεῖαν τὴν ἴασιν.

Δόξα. Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε,
τάς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι,
εἰ μὴ γὰρ σὺ προῖστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρῶύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων
τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρουσαι
οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ,
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα,
ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρῖνεσθαί
σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ
με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορῥίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

«Νοῦν ἡμῶν φώτισον, θεοχαρίτωτε Νόννα. Ἀ(θανάσιος)».

Ῥιδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Νοός μου τὸ σκότος, Νόννα σεμνή,

διάλυσον ὅπως,
ἴδω Φῶς τὸ ἀληθινόν,
Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Ζωοδότην,
Ὅς παμφαῶς τὸν σὸν οἶκον ἡγίασεν.

Οὐ πλοῦτος ἐπίγειος καὶ φθαρτός,
ψυχὴν σου, ὦ Νόννα,
κατεδούλωσαν καὶ τιμαί,
ἀνθρώπων ὑπέταξαν σὸν βίον,
διὸ καμὲ τούτων τήρει ἀπείραστον

Υἱῶν σου δυάδα τὴν θαυμαστήν,
σὺν κόρη ἀγία,
καὶ συζύγῳ τῷ ἱερωῶ,
συνήρμισσας, Νόννα, τῷ Κυρίῳ,
ὅθεν καμὲ Τούτῳ σύνδησον δέομαι.

Θεοτοκίον

Νεκρὸν με ὑπάρχοντα ἐκ παθῶν,
σοῦ δέομαι, Μῆτερ,
ζωογόνησον σαῖς εὐχαῖς,
ἢ κόσμου ζωὴν ἀποτεκοῦσα,
τὸν Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον, Δέσποινα.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἦκουσέ σου Δεσπότης,
καὶ τὸν καλὸν σύζυγον,
πρὸς τῆς ἀληθείας τὸ φέγγος,
Νόννα, ἠλίευσεν,
ὅθεν σοῦ δέομαι,
Ὁρθοδοξίας τῷ φέγγει,
τήρησόν με πάντοτε,
μένειν ἀκλόνητον.

Μήτηρ γέγονας, Νόννα,
καὶ τὰ δεσμὰ ἔλυσας,
τῆς σῆς ἀτεκνίας Κυρίω,
κλαυθμῶ προσπίπτουσα,
καὶ τὸν Γρηγόριον,
καρπὸν ἐξήνθησας θεῖον,
διὸ δεῖξον κάρπιμον,
στεῖραν καρδίαν μου

Ὡς θεόσδοτον δῶρον,
τῷ Βασιλεῖ δέδωκας,
τὴν κλεινὴν τριάδα σῶν τέκνων,
Νόννα πανεύφημε,
καὶ νῦν ἀξίωσον,
κάμὲ διδόναι Κυρίω,
τὴν ζωὴν μου ἅπασαν,
καὶ τὰ νοήματα.

Θεοτοκίον

Νέαν ἔδειξας κτίσιν,
τὴν ἐξ ἐχθροῦ, Δέσποινα,
πεπαλαιωμένην ἀθλίως,
Χριστὸν κυήσασα·
διὸ ἰκέτευε,
Αὐτὸν καινίσαι ψυχὴν μου,
τὴν ἀπείροις πάθεσιν,
καταγηράσασαν.

Διάσωσον,
ἀπὸ κινδύνων, ὦ Νόννα, τοὺς σοὺς ἰκέτας
τοὺς γεραίροντας πόθῳ τὴν θεῖαν μνήμην σου,
διώκουσα,
τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἄλγη.

Ἐπίβλεψον,

ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε, Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν,
καὶ ἴασαι,
τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Τοῦ βίου πολλά,
ἐκύκλωσαν κύματα,
ψυχὴν μου πτωχὴν,
ὦ Νόννα τρισμακάριε,
ὄθεν τάχος πρόφθασον καὶ εὐχαῖς σου διάσωσον,
ταύτην ἐκ ζάλης καὶ πνιγμοῦ,
ὡς Πέτρον διέσωσεν ὁ Κύριος.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Φιλοθέως ἀξιώσον,
βίον μου τελέσαι, Νόννα χριστόψυχε,
καὶ ἐν νῶ κρατεῖν ἀείποτε,
μνήμην Ἰησοῦ τὴν ζωοδότειραν.

Ὡσπερ κῆπον χριστόφυτον,
δειξὼν τὴν καρδίαν μου, Νόννα πάνσεμνε,
ἐν ᾧ ἄνθη ὡς πανεύοσμα,
ἀρεταὶ βλαστήσουσι σωτήριοι.

Τὰ ἀγχώδη ὀρμήματα,
θραῦσον ὡσπερ κύματα, Νόννα, δέομαι,
τὰ βυθίσαι ἀπειλοῦντα με,
ἐν καταβαράθρῳ τῆς κολάσεως.

Θεοτοκίον

Ἰερώτατον σφάγιον,
δειξόν με ἀγάπης Υἱοῦ σου, Πάναγνε,

καθ' ἐκάστην ἀποθνήσκοντα,
καὶ σταυροῦντα πάθη τὰ πολύτροπα.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Σῶμα καὶ ψυχὴν,
κατεμόλυνα ὁ ἄθλιος,
καὶ πῶς κατίδω τὸν καλὸν μου Ἰησοῦν
ὄθεν σύ, Νόννα,
θεία πρέσβις μοι γενήθητι.

Οὔτε ἡδοναί,
οὐδὲ πλοῦτος καὶ ἀπόλαυσις,
τῆς τοῦ Κυρίου σε ἐχώρισαν σεμνή,
Νόννα, διό με,
μιμητὴν σου δεῖξον, δέομαι.

Νίκην πολλαπλῆν,
Νόννα, εἴληφας τοῖς ἄθλοις σου,
ἐν τῇ δυνάμει ἀθλοθέτου Ἰησοῦ,
Οὐ τῇ ἰσχύϊ,
ταῖς εὐχαῖς σου με δυνάμωσον.

Θεοτοκίον

Θραῦσον τὰ δεσμά,
ἀμαρτίας, Παναμώμητε,
τὰ καταθλίβοντα ψυχὴν μου τὴν πτωχὴν,
καὶ ἐν ἀέρι,
τοῦ Χριστοῦ πετᾶν ἀξίωσον.

ᾠδὴ Ϛ'. Τὴν δέησιν.

Ἐνίσχυσον
κλονουμένων βήματα,
καὶ στερέωσον καρδίας, ὦ Νόννα,

ὁ γὰρ ἐχθρός,
καθ' ἐκάστην τὰ βέλη,
τῆς ἁμαρτίας τοξεύει τὰ πύρινα,
ζητῶν ὡς λέων βρυχηθῶν,
ἀπολέσαι ἡμᾶς ὁ μισόψυχος.

Οὐράνιον,
πολιτείαν ζήσασα,
τῶν φρονούντων τὰ φθαρτὰ καὶ γεώδη,
Νόννα σεμνή,
βίον θείας εὐχαῖς σου,
πρὸς σωτηρίας ὁδοὺς καθοδήγησον,
καὶ ἅπαντα τοῦ πονηροῦ,
τὰ προσκόμματα τάχει διάλυε.

Χαρίτωσον,
τὴν Χριστοῦ νεότητα,
τὴν παλαίουσαν ποικίλαις σειρήναις,
καὶ τοῦ ἐχθροῦ,
φιληδόνους παγίδας,
ἅγια Νόννα, ταχέως διάλυσον,
ἵνα δοξάζῃ σου ἀεὶ,
τὸ σεπτὸν καὶ χαρίεν μνημόσυνον.

Θεοτοκίον

Ἀξίωσον,
Παραδείσου, Ἄχραντε,
τοὺς πιστῶς σοι προσφωνοῦντας τό, «Χαῖρε»,
καὶ οἰκιστάς,
ποθητοῦ Παραδείσου,
σὺν τῶν Ἁγίων ἀπάντων τοῖς πλήθεσι,
ἀξίωσον ὡς ἐν Χριστῶ,
μητρικὴν παρῶρησίαν κατέχουσα.

Διάσωσον,

ἀπὸ κινδύνων, ὦ Νόννα, τοὺς σοὺς ἰκέτας
τοὺς γεραίροντας πόθῳ τὴν θείαν μνήμην σου,
διώκουσα,
τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἄλγη.

Ἄχραντε,
ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον,
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρόρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τῶν πιστῶν τύπος, Νόννα, γεγένησαι,
ἐντολὰς τοῦ Κυρίου τηρήσασα·
ὄθεν εὐχου,
τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ὑπὲρ ἡμῶν,
ῥυσθῆναι ἐκ πληθύος πειρασμῶν,
καὶ πολλῶν ἀσθενειῶν,
τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.
Ἵνα ὁμολογῶμεν,
χάριν σοι εὐγνωμόνως,
ἀξιοθείση παγγενῶς,
τῆς τρυφῆς Χριστοῦ τῆς ὄψεως.

Προκείμενον. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆς Ὁσίας
αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (5, 14-19)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πάντα μοι παρεδόθη
ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ·
οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἂν βούληται ὁ

Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με, πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστι.

Δόξα Πατρί.

Ταῖς Ἁγίας Νόννης,
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη,
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη,
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προσόμοιον.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἦχος πλ.β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νόννα ἀξιόθεε,
μητέρα ἡμῶν πανοσία,
τὰς ἁγίας χεῖράς σου,
ἔκτεινον πρὸς Κύριον τὸν Φιλάνθρωπον,
καὶ ψυχῶν αἴτησαι,
ἄφεσιν σφαλμάτων,
τὴν ὑγιείαν δὲ τοῖς σώμασι,
καὶ ἐν ταῖς θλίψεσι,
τὴν ὑπομονὴν τὴν εὐχάριστον·
συζύγους ἐξαγίασον,

τέκνα ἐν εἰρήνῃ εὐλόγησον,
ἵνα τοῦ Δεσπότη,
τηροῦντες ἐντολὰς ζωοποιούς,
τῆς Βασιλείας γενώμεθα,
οὐρανῶν συμμετοχοί.

Ἦδι ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἦσιν δίδου νοσοῦσιν,
τὴν υἰγιάν ὡς δῶρον αὐτοῖς παρέχουσα,
τοῖς δὲ συζύγοις, Νόννα,
ἀγάπην καὶ εἰρήνην,
ἀναφαίρετον χάρισαι,
ὅπως ὑμνῶμεν Χριστόν,
τὸν ἀγίασαντά σε.

Ἰλαρότητι τρόπων,
ποθητῇ τοῖς ἀνθρώποις, Νόννα, γεγένησαι,
καὶ τῇ φιλοπτωχείᾳ,
σὺν ἐλεημοσύνῃ,
ἐμμήσω τὸν Κύριον,
Ὅν ἐκδυσώπει αἰεὶ,
ψυχὴν μου ἐλεῆσαι.

Τῇ γλυκύτητι, Νόννα,
τὸν ὁμόζυγον πλάνης ὁδοῦ διέσωσας,
καὶ θεῖον ποιμενάρχην,
ἴδες λαοῦ Κυρίου,
μεθ' οὗ πρέσβευε πάντοτε,
διαφυλάττειν ἡμᾶς,
ἐκ πλάνης ψυχωλέθρου.

Θεοτοκίον

Ὡσπερ ἄκαρπον δένδρον,
ἐκκοπὴν αἰφνιδίαν τρέμω, Θεόνυμφε,

ὄθεν ἐν τέλει βίου,
ζῆσαι ἐν μετανοία,
καθαρᾶ με ἀξίωσον,
καὶ ἐν δακρῶν ῥοαῖς,
τὰ σφάλματα ἐκπλῦναι.

ᾠδὴ η'. Τὸν βασιλέα.

Τοὺς ἀσθενείαις,
κατακειμένους ποικίλαις,
τὴν υἰγιάν παράσχου, θεία Νόννα,
καὶ τῶν θλιβομένων,
διάλυε τὰ νέφη.

Εἰρήνην δίδου,
τοῖς ἐν δεσμῶ συζυγίας,
καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, Νόννα, εὐλόγει,
ἵνα Βασιλείας,
ὀφθῶσι κληρονόμοι.

Νέους συγκράτει,
ἐκ τῆς ὁδοῦ ἀπωλείας,
συνετίζουσα τούτους, μήτερ Νόννα,
ὅπως ἐκ παγίδων,
τοῦ πονηροῦ σωθῶσιν.

Θεοτοκίον

Οὐδείς ἀρκέσει,
λόγος ὑμῆσαι, Παρθένε,
μεγαλεῖα οἷς ὑψώσέ σε Λόγος,
καὶ ἰσχὺν μετροῦσαι, σῆς μητρικῆς πρεσβείας.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Νῦν ὥρα μετανοίας,

καὶ καιρὸς δακρῦων,
Νόνναν ψυχὴ μου συνήγορον,
λάβε καὶ λέγε Κυρίω,
Σῶτερ ἐλέησον.

Νικήσασα τὸν κόσμον,
καὶ ἐχθρὸν ἀρχαῖον,
νῦν τῷ Δεσπότη δικαίως παρίστασαι,
Ὅν καθικέτευε, Νόννα,
ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ἄμα τοῖς Γρηγορίοις,
Καισαρίω, Νόννα,
καὶ Γοργονία Χριστὸν ἐκδυσώπησον,
τοῦ ἐλεῆσαι τοὺς ὅσοι,
ὑμᾶς γεραίρουσιν.

Θεοτοκίον

Ἀξιῶσόν με, Μῆτερ,
ἐν εὐχῇ ἐστῶτι,
παραλαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ὁ ἄγγελος,
ὥσπερ ψυχὴν θείας Νόννης,
εὐχῇ παρέλαβεν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀιμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ,
καὶ ἐνδοξωτέραν,
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως,
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια

Νόννα, καὶ ὡς σύζυγος συνετή,
καὶ ὡς μήτηρ ὤφθης,
ἀριστεύσασα θαυμαστῶς,
ὅτι σὺν Ἀγίων,
χοροῖς βλέπεις οἰκείους,
μεθ' ὧν συντάξαις πάντας,
τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Θύσασα Κυρίῳ, Νόννα, σαυτήν,
πρὸ σεπτῆς τραπέζης,
παραδέδωκας τὴν ψυχὴν·
ὅθεν τοὺς τιμῶντας,
τὴν πάνσεπτόν σου μνήμην,
θύματα πανευώδη,
Κυρίου ποιήσον.
Νόννα καὶ Γρηγόριε ἱερέ,
θεῖε Θεολόγε,
Γοργονία χριστοφιλῆς,
ἅμα Καισαρίῳ,
πεντὰς ἡγιασμένη,
μνήσθητε τῶν τιμώντων,
ὕμᾱς ἐκ πίστεως.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι Πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν,
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὸ παρὸν προσόμοιον.

Ἦχος β. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Νόννα, ἀγαπήσαντες Θεόν,
ἅμα τῷ συζύγῳ καὶ τέκνοις καθηγιάσθητε,
ὄθεν ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς,
θεραπεύοντες ἅπαντα,
ψυχῶν καὶ σωμάτων,
πάθη τὰ δυσίατα ταῖς πρὸς Αὐτὸν προσευχαῖς,
ὅπως τὸν Παράδεισον κληῖρον,
εὕρωμεν καὶ ἅμα ἀγγέλοις
Τοῦτον ἀνυμνῶμεν ἀγαλλόμενοι.

Δέσποινα, πρόσδεξαι,
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου,
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν.

Στίχοι

Νόννα μακαρία, τῶν σὲ γεραιρόντων,
γενοῦ πρέσβις ἀκοίμητος πρὸς Δεσπότην.